

FAUTOR (1) *sb m*

D pl fãutoróm.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Protektor, obrońca; adiutor, fautor Cn [fautor – obrońca, życzliwy Mącz 120a; – mnie życzliwy, moj pomocnik, dobrodziej Calep; sprzyjazny, sprzyjaźliwy, życzliwy; przyjaciel, który mi sprzyja, choć nie krewny, nie powinowaty – fautor Cn]: Przeciwno Haeretykóm, y fautoróm ich. [...] którybykolwiek w królestwie nãszym [...] Heretyk álbo kãcérztwem żárãzony/ álbo podeżrzãny w hereziiéy/ álbo ich obrońcã/ álbo podpomóżyciel [*fautor eorum vel director JanStat 260*] znależion był: táki kãždy [...] ma byđż poiman/ y co załłużył ma byđż karan. *SarnStat 218.*

Synonimy: dobrodziej, forytarz, obrońca, przyjaciel, życzliwy.

AK